

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Luxuria fama[m] [et] honore[m] ho[min]is maculat atq[ue] proximu[m]
scandali[m]at.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

luxurie

FO. LVI

et essetis non haberetis petim: nunc vero dilectis qui videm petim vobis manet. Et ad Rom. i. ca. Dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Patrem etiamque luxuria hominem infatuat multipliciter ex exemplo. Nam Sanson qui fuit sacrificatus in vetero matrimonio sive: et quod leonem et plura militia hominum pstrauit. Nihilominus amore vnius mulierum le infatuatus ac mente cecatus: ratiocine in derisum apud philisteos factus est. Hinc Ambro. in li. de David ita inquit. Sanson validus et fortis leonem suffocauit: sed amore suu suffocare non potuit. Clinula soluit hostium: sed suarum non soluit nec cum peditat. Deesses incendit alienas: sed unius ipse mulieris accidens igniculo messem sue virtutis amissit. Hec Ambro. Luceo de vetustissimo parente nostro De Adam qui erat in deliciis padisi iustitia originali ornatus. Et quod non poterat decipi iusticia originali manere. Et quod habuit oem sciens possibile naturaliter homini. Et quod fuit creatus in habitibus naturalibus integris et perfectis. Et a quo ratione silua humani generis descendit. Nihil minus blanditiis feminis seductus est. Nec loquitur de David David qui fuit rex hierusaleni et prophetarum existens. Qui fuit talis ac status qui deuicit bella et mille aduersus se machinas superauit: quod leones et versus sine armis suffocauit. Tandem negligenter factus ruit in luxuriam: et a luxuria in homicidium atque De Salomon cui non fuit similis in re lomone. quod in plurimas calamitates percepit. Luceo Salomonem cui non fuit simili in re lomone. filii nec anno: nec post eum: tamen in gloria quam in divinitatis et sapientia. Nihil minus per mulieres infatuatus fuit ut dicimus. Hinc dico Hiero. ex exemplo isto cupimus nos cautos reddere: scribes a nepotianum propositum: in epistola quam incipit. Propterea a me nepotia ne charissime: ita inquit. Hospitiorum tuorum aut raro aut nunquam mulierum pedes terat. Quae se feras et virginem choris aut equum ignoras aut equum diligere. Vide ne sub eodem te ero malus: nec in præterita castitate confidas: nec Salomonem fortior: nec Salomone sapientior esse potes. Demetrio spiritus quod padisi colonum de possessione sua mulier certe. Hec Hiero. Ex quo per luxuriam mente hominis infatuatur.

Luxuria famam et honorum hominis maculat atque proximum scandalizat.

Ularo quod luxuria summa Hugonem est totius corporis pecudialis hebetudo. Non reddit hominem sapientissimo legimus. iij. li. Reg. x. c. et in. iij. li. Paral. ix. c. quod per magnificatus fuit super omnes reges terre per divinitatis et gloria et sapientia. Et omnes reges et per omnia. ceteros atque uniuersa terra desiderabat videre faciem Salomonis ut audiret sapientiam quam dederat deus in corde eius et deferebat ei munera/ vasa argentea et aurea et vestes et arma et aromata et equos et mulos per singulos annos. Habuitque Salomon draginta milia equorum in stabulis. Et curruum equorum duodeci milia. Et breuitate tempore Salomonis regna erat abundantia argenti in hierusalem quamta et lapidum: nec argenteum erat alcumus per eum in diebus illis. Intellige per comparationem ad antiquos. Ex quo per luxuriam fuerit maiestas: potestia: gloria: ac fama Salomonis. Sed hec oia propter luxuriam ac voluptates mulierum fedauit. Atque oem dignitatem sapientie sue offuscauit. unde Eccl. xlviij. ca. postquam plura de gloria Salomonis dicta sunt: ita sublignit. Inclusa femora tua mulieribus dedisti maculam in gloriam tua. Hoc dicit: quod scribitur. iij. Reg. iij. c. quod rex salomon adamavit mulieres alienigenas multas: filiasque Pharaonis et moabitidas et amonitidas idumeas et sydonias et cethreas de gentibus suis ita que copularunt est Salomon ardenter amorem: fueruntque ei quatuor regine septingentes: et decubine trecentae. Et auerterunt mulieres cor eius. Eum itaque esset senex depravatus est cor eius per mulieres ut sequeretur deos alienos: nec erat cor eius perfectum cum domino deo suo: sicut cor David prius eius. Hec ibi. Nota ergo Salomon in tanta magnificencia sua et abundantia divinitatum non est auersus a deo. nisi per inordinatum amorem voluptatum: ideo secundus Tho. ad regem egypti in. iij. li. de regimie principi. c. viij. dicit ergo secunda regis salomonis fuerunt noxie: quod lapsus in luxuriam.

b

De peccato

multis in idolatria. Ex q̄ fact⁹ est abominabilis p̄lō int̄atū ut serui ei⁹ rebellaret
et: diripentes spolia sue regionis et vastates terrā absq; resistētia: ut dr. iij. Re
xj. c. cū tñ p̄s oēs obediēt ad nutū: sicut testaf regina saba: ut p̄z in. iij. ll. Re
gū. x. c. Fuit q̄ p̄ Salomō in p̄ncipio sui regimis ad magna p̄motus ppter de
uīnā reuerētā quā obseruavit: sed in fine sui regimis cecidit i vīlia ppter deliq
cta q̄ cōmisiit: q̄ miseros facit p̄los p̄cī. Tradūt tñ hebrei et plures doctores

Nota de salomone catholici q̄ Salomō i fine vite sue suū recognouit errorē: seq; dispositus ad pe
nitētā de cōmissis. Et liby Ecclesiastes cōposuit: in q̄ sicut expr̄s cūtra diffīl
itate vanitati subiacere. Jō dt in eodē li. h. ca. Lūc me queritsez ad vniuersa
oīa q̄ fecerāt man⁹ mee: et ad labores i q̄b frustra sudauerā: vīdi in oīb vanc
tate et afflictionē animi: et nihil p̄manere sub sole. Et in fine eiusdē libri ita cō
cludit. Finē loquēti oēs parit audiam⁹: deū rime et mādata ei⁹ obscrua: hoc ē
oīs hō. Hinc Hierony. loquēs de salute ei⁹ in p̄mo li. sup. Ecclesiastē. c. j. dt sic.
Aliūt hebrei hūc liby Salomōis esse p̄niam agētis: q̄ in sapia diuītisq̄ cōfī
sus p̄ mulieres offendit deū. Hec Hiero. Ex dīc̄t̄ itaq; p̄z q̄ luxuria famā
et bonorē maculat et p̄mīos scādālizat. Hinc Grego. dt q̄ p̄cā carnalia sūt
mīnorū culpe et maiorū infamie. q̄ p̄ba nō sunt sic intelligēda ut qdā p̄postere ex
ponūt. Nā si tales arguan̄ eo q̄ turpitudines luxurie q̄s imūde sues i sequūr.
tūc subito ut stbi in vīcīs carnalib; blandiant: q̄s p̄ clypeo i nīqtatās sue altī
repetūt bri Gregorij p̄ba dicētes. P̄cā carnalia sunt mīnorū culpe et maiorū
infamie. siccq; ad excusandas excusatōes in p̄cīs pficiūt ad impudentiā ut sib
bit peccādi licentiā subministrēt. Sed ut ait Hiero. Vicitissimū dicēdi gen⁹
est sc̄tōz parrū nostrop̄ deprauare snias ac fidei collere veritatē. Et ideo scūs

Quō irel. Tho. in. j. ii. q. lxxiiij. ar. v. declarās p̄dicta bri Grego. p̄ba dt sic. P̄cā spūalita
ligūt p̄cā sunt maiorū culpe q̄ p̄cā carnalia: qdā nō est sic intelligēdū: ut qdlibet p̄cī etiā
carnalia spūale sit maiorū culpe q̄libet p̄cō carnali. Sz q̄ p̄siderata hac sola differen
esse mīno tīa spūalitatis et carnalitatis grauitatā parib; trīplēt rōne: ut sup̄ ex
culpe. p̄scauim⁹. Nota ḡ q̄ ad iudicandū grauitatē p̄cōz nō sufficit p̄siderare solū
mō gen⁹ sp̄p̄z p̄cī: sed etiā oportet aduertere circūstātias p̄cōz ut in seqntib;
dicem⁹. Et ita p̄tingit plerūq; in p̄cīs carnalib; plures esse circūstātiaz defor
mitates q̄b reddunt grauitora spūalib;. His igit̄ p̄boscatib; talū obloqntū
di missis adhēram⁹ firmis illi auree snie diuī Hieronymi scribētis ad Ellā
tiā: in ep̄la q̄ incipit. Utēs scripture celebrata snia est. vbi ita inq̄t. Stoicop̄ q̄
dē est p̄cōz tollere differētā et delicta oīa parta iudicare. Nec vllū int̄ scelus et
errātū discrimē facere. Nos v̄o et si multū int̄ p̄cā distare credim⁹: q̄z et legim⁹
In satis p̄dēsse ad cautiorē vltā dīctm⁹: etiā mīnima timere p̄ maximis. Lab
to em̄ facili⁹ abstinem⁹: et q̄cūq; delicto q̄nto illud maḡ metuum⁹. Nec cito ad
maiorā p̄gredit q̄ etiā parua formidat. Et sane nescio an possimus leue aliqd
p̄cī dicere qdā in dei p̄temptū admīstrīt. Et q̄ ille prudētissimus q̄ nō tā cōsiderat
qdā iussum sit q̄ illū q̄ iusterit. Nec q̄litatē imperij: sed Imperātis cogitat
dignitatē. Hec Hieronymus. Et ad Athletā de institutione Paule filie sue
ep̄la incipit. Brūs ap̄ls Paul⁹: idē Hieron. dicit sic. Nō sunt p̄tenenda quasi
parua sine quib; magna p̄stare nō possunt. Hec Hiero. Et sic patet q̄ etiā le
uīa peccata cauenda sunt: et q̄ luxuria famā homīs maculat: et reddit homīnēz
despectū et vīlem.

Luxuria
totū hoīs
i. ē agitat
et dīstra
k. s. c.

Luxuria oēs porētas aīe et oēs frutes dissipat.
Uinto luxuria ut ait Amb. nūnc p̄manere q̄etū patī affectū hoīs. No
cte feruer: dīle anhelat. et iō mentē hoīs implet varijs passiōib; desideri
is/inquietudinib; ac sup̄sticōib;. Et breuis luxuria rōne p̄turbat intelleg
etū heberat: memorīa enerugt: obliuionē imittit errores infundit: ignorantia
inducit: et homīnē vīle et quasi bestiā facit. Qua p̄op̄s venere voluptates nō